

Derimod skal § 235 ikke anvendes på den direkte krænkelse af barnet under optagelsen af de pornografiske film eller billeder. I disse tilfælde anvendes de almindelige bestemmelser om voldtægt, samleje med mindreårig, anden kønslig omgængelse end samleje, kønslig omgængelse med en person af samme køn, blufærdighedskrænkelse osv., jf. straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønsædeligheden. En forhandler, der bestiller billeder af denne art optaget hos en producent, kan straffes for medvirken til den pågældende sædelighedsforbrydelse.

Mellem producenten og den sluttelige køber eller besidder af det pornografiske materiale er der typisk en mellemhandler, der står for distributionen. I mange tilfælde foretages denne distribution for vindings skyld. Hvis den pornografiske film er bestilt af mellemhandleren, kan der som nævnt straffes for medvirken til sædelighedsforbrydelsen. Selv om dette ikke er tilfældet, er det naturligt at antage, at en betydelig del af de producerede film mm. er optaget med henblik på et senere salg. I sådanne tilfælde kan man ikke straffe køberen (mellemhandleren) for den oprindelige sædelighedsforbrydelse, men alene efter § 235. § 235 skal således hindre mellemhandlerens køb af filmen mm. og på den måde bidrage til, at den oprindelige optagelse og den oprindelige sædelighedsforbrydelse ikke gennemføres.

På denne baggrund lægger udvalget ved vurderingen af strafværdigheden i relation til § 235, stk. 1, til grund, at det er rimeligt at fastsætte en noget højere strafferamme (sammenlignet med strafferammerne i de nævnte bestemmelser om fredskrænkelser). Udvalget foreslår derfor, at strafmaksimum forhøjes fra de nuværende 6 måneders fængsel til fængsel i 2 år.

Med hensyn til § 235, stk. 2, - med den i pkt. 6.5.3 nævnte udvidelse - er der efter udvalgets opfattelse tale om væsentligt mindre grove forhold (end mellemhandlerens og distributørens). Den nuværende strafferamme (bøde) vil derfor i den overvejende del af tilfældene være passende. Udvalget finder på denne baggrund, at den nuværende begrænsning af straffen til bøde bør bevares som normalstrafferammen.

Udvalget finder imidlertid, at udviklingen i anvendelsen af Internettet og distribution af børnepornografi via Internettet har udviklet sig således, at der bør være mulighed for under skærpende omstændigheder at idømme hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Som eksempel på, hvad der skal betragtes som skærpende omstændighed, nævnes, at den pågældende betaler betydelige beløb for at modtage børnepornografisk materiale. Der vil ligeledes foreligge skærpende omstændigheder, hvis den pågældende besidder et meget

stort antal børnepornografiske fremstillinger, eller et større antal fremstillinger af særlig grove forhold, f.eks. voldtægt af børn.

Der henvises i øvrigt til betænkningen s. 60-62.

Udvalgets samlede forslag til affattelse af straffelovens § 235 er optrykt i betænkningen side 100.

6.6. Justitsministeriets overvejelser

Kriminaliseringen af børnepornografi har til hovedformål at beskytte børn mod det seksuelle misbrug, der finder sted i forbindelse med selve optagelsen af den slags billeder.

De voksne personer, der deltager i eller medvirker til optagelsen, vil kunne straffes efter bestemmelserne om voldtægt efter § 216, samleje eller anden kønslig omgængelse med mindreårig efter § 222, jf. § 224 eller § 225, blufærdighedskrænkelse efter § 232 eller for andre sædelighedsforbrydelser.

De nævnte sædelighedsforbrydelser omfatter imidlertid ikke den mellemmand (distributør, forhandler eller lignende), der efterfølgende aftager det producerede materiale uden (beviseligt) at have pådraget sig et strafferetligt medansvar for selve optagelsen. Det samme gælder for den person, der som sidste led i omsætningskæden køber materialet.

Det forhold, at der er et marked for afsætning af børnepornografi, er med til at understøtte produktionen af sådant materiale og dermed til de seksuelle overgreb mod børn, som begås i forbindelse hermed.

Det er bl.a. sådanne hælerilignende synspunkter, der ligger bag den nugældende bestemmelse i straffelovens § 235, der har til formål at gribe ind over for omsætningen af børnepornografi (efterspørgslen).

Hertil kommer, at det efter omstændighederne kan udgøre en selvstændig krænkelse af barnet, at fotografier, film eller lignende af den pågældende i seksuelle situationer udbredes i en videre og eventuelt ubestemt kreds. Der kan herved henvises til straffelovens bestemmelse i § 264 d om uberettiget videregivelse af bl.a. billeder vedrørende en andens private forhold eller af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden.

I lyset af de hensyn, der ligger bag kriminaliseringen af børnepornografi, er Justitsministeriet enig med udvalget i, at aktiv børnepornografi, herunder computer-skabte billeder, ikke bør inddrages under reguleringen. Justitsministeriet er ikke bekendt med sager om børnepornografi, der ikke bevismæssigt har kunnet gennemføres, fordi de tiltalte har påstået, at der er tale om computer-skabte billeder, der ikke afbilder en virkelig situation. Hvis der imidlertid i praksis måtte forekomme tilfælde, der viser, at vanskeligheder ved